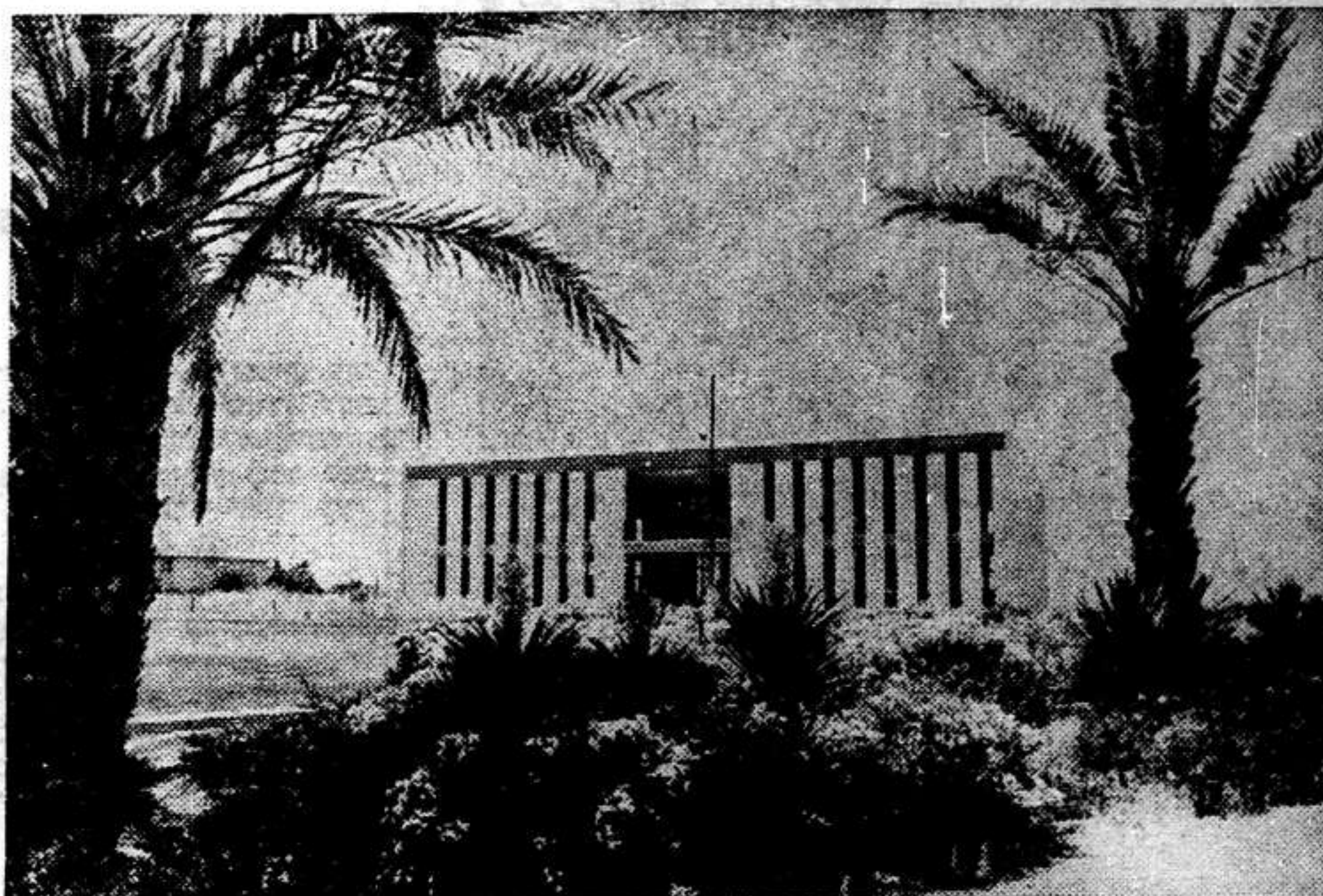

כפר-מנחם חוגג 25 שנה לקיומו

מבט אל העבר - והעתיד

(סוף מעמוד 3)

השיר "דבר אלי בפרחים". אסף הוא משורר ומזמנאי ומחבר "המזמר" שהוצג בחגיגות. אך אם בציור, פיסול, צילום וצליל אין בכפר-מנחם מן הייחודי הרי קו מיוחד לו לקיבוץ בנהייתו אל צפור חברי כפר-מנחם לארכיאולוגיה. אין ספק, שמביאם ל"חטא" זה ואתגרם הוא - התל "תל-אל-סאפי" שב-קרבתם. בחורשם בשדה ליד התל היתה מעלה מחרשתם חרסים, וכל המטייל היה מביא חרסים, עד שר המימרה, לא העלה חרס בידו למעט שנכרתה מפיחם של חברי הקיבוץ... במרוצת-הזמן לא היה כאן בית שאין בו חרס...

גן ההנצחה והספריה

לכפר-מנחם אינם חסרים מקומות בידור. מגרש-הספורט מחלץ את ה"עצמאות ובריכת-השחיה משיבה את הנפש... להופעות אמנות משמש אמפיתיאטרון טבעי, שזכה עתה ל-שיפוץ נוסף לרגל מחצית היובל. בחגיגות לא חסרו דברים, אך אין משכנע מלשונה של האמנות. את לוו הגותו של הקיבוץ בשנים אלה ביטא המחזמר "שבעה ימים במדינת האפ". המחזמר של לקס את בולמוס הבנים לחפש אושר מ-

כרגיל בכל חברה - כך גם ב-קיבוץ: אין הכל שווים במידת ה"היענות לאתגרי. ל"מתגרים" נמצא "משוגע לדבר", שהתייצב בראשם. הלא הוא משה ישראל, שעשה ימים כלילות, ימיחול כשבתות, ואסף את כל "האוצרות" למקום אחד. ב"ייסוד את המוויאון המוויאון ששוכן לאחרונה בדירה גאה הוא שני בתנועה הקיבוצית (ה"ראשון הוא בשעריהגולן), הוא מש-

מימי חומה ומגדל

חוזן לקיבוץ... להוטים אחרי "החדש" ה"אחר" הם רצים אל "מדינת האפ" לתפוס את חלקם. לבסוף מתאכזבים הם חוזורים אל קיבוץ. כש"אזניהם קטופות". * עשרים וחמש שנים עברו. זמנים נהגשו בארץ והולידו רוח אחרת. זרה, רוחות רעות דרכו לחדור מבעד לחרקים ולסדקים; אין אטימה הרמטית בפניהן. מולה יש להשיב את "הרוח האחרת", את זו הגנוזה במגילה והעצורה בעצמותיהם של הראשונים. את זאת עשה קיבוץ כפר-מנחם בחג מחצית יובלו. הוא גשם את נשימת מותר-האדם ומותר-היהודי, הוא גשם נשימה עמוקה.

מש מרכז לימוד ואבן-שוואבת ל-חובבים. לנער ולתלמיד-בתי-ספר בכל הדרום וגם לבאים מרחוק. בלכתך בשבילי הקיבוץ מדברת אליך האמנות מן הפסלים. יש ש"מדברים ב"שפת-חרטומים-של-אבס-טראקציה" ויש שהאבס-טראקציה דר-בבת בין האחרונים הוא הפסל. המגלם דמות אדם נושא משאו. לכל צד שלא תסתכל על הפסל ה"עשוי פחים, הנך רואה אותה דמות. בשום עיר - ותהי הגדולה ביותר - אין האמנות דרה במחיצה כה לרובה לאדם כמו בקיבוץ. היא נשקפת מכל שביל, ניכסת מבעד לחלון.

גן-השבעה

כפר-מנחם לא ידע במלחמת-השיחרור הפצצות; רק שני זעזורים עים עברו עליו בתחום המדיני וה"טחוני: הראשון היה כאשר מפת תחלוקה גורה עליו להימצא מחוץ לתחומי מדינת-ישראל, השני - ליל פינוי הילדים. לגבי הראשון והחליט הקיבוץ-הארצי שעל קיבוץ ציו לשאת במנת-הגורל בגבורה עד "לת-מצוא. היו אלה ימים קשים ל-קיבוץ נוכח סיכוי זה. אך אם לא החמירה עם הקיבוץ מלחמת השיחרור הרי לפני ארבע שנים פקדוהו אסון "אזרחי", ושבעה ילדים, הניכיה-המוסד-החינוכי, ניספו בתאונת-דרכים קטלנית ליד מכון רת, בהיותם בסיוול. כפר-מנחם הני ציח את זכרם בבית-תרבות נאה ל-מוסד-החינוכי ובגן-הנצחה סביבו. בגן נטועים שבעה תמרים, המסמלים את השבעה שנקפדו. בין התמרים מבריק ראי אגס קטן.